

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 49/15
Luxemburg, 5 mei 2015

Arresten in de zaken C-146/13
Spanje/Parlement en Raad en C-147/13 Spanje/Raad

Het Hof verwerpt de twee beroepen van Spanje tegen de verordeningen waarmee uitvoering wordt gegeven aan nauwere samenwerking op het gebied van de instelling van eenheidsoctrooibescherming

De huidige bescherming van Europese octrooien wordt geregeld in het Europees octrooiverdrag (EOV), een internationale overeenkomst die niet onder het Unierecht valt¹. Volgens dat verdrag heeft het Europees octrooi in elk van de verdragsluitende staten waarvoor het is verleend, dezelfde werking en is het onderworpen aan dezelfde bepalingen als een nationaal octrooi dat door die staat is verleend.

Met het „pakket eenheidsoctrooi”² wilde de Uniewetgever komen tot een Europees octrooi met eenheidsbescherming en een eengemaakt octrooigerecht instellen. Volgens de regels van het EOV bieden Europese octrooien in alle staten die partij zijn bij dat verdrag, een bescherming waarvan de omvang wordt bepaald door het nationale recht van elke staat. Bij het Europees octrooi met eenheidswerking (eenheidsoctrooi) daarentegen zal het op grond van verordening nr. 1257/2012 aangewezen nationale recht van toepassing zijn op het grondgebied van alle deelnemende lidstaten waarin het octrooi eenheidswerking heeft, wat zorgt voor een uniforme octrooibescherming. De vertaalregelingen voor het eenheidsoctrooi, die op de in het Europees Octrooibureau geldende procedure zijn gebaseerd, moeten wat procedurekosten en de beschikbaarheid van technische informatie betreft, het vereiste evenwicht nastreven tussen de belangen van de ondernemers en het algemeen belang. De officiële talen van het Bureau zijn het Duits, het Engels en het Frans. De Uniewetgever was verder van mening dat de oprichting van een gerecht voor geschillen met betrekking tot het eenheidsoctrooi essentieel is om een goede werking van dat octrooi, de consistentie van de rechtspraak, de rechtszekerheid en kosteneffectiviteit voor octrooihouders te waarborgen.

Spanje vordert nietigverklaring van de twee verordeningen die deel uitmaken van het genoemde pakket, namelijk de verordening tot instelling van eenheidsoctrooibescherming (zaak C-146/13) en de verordening met betrekking tot de toepasselijke vertaalregelingen (zaak C-147/13).

¹ Verdrag inzake de verlening van Europese octrooien, ondertekend te München (Duitsland) op 5 oktober 1973 en in werking getreden op 7 oktober 1977. De Europese Octrooiorganisatie is een intergouvernementele organisatie die op grond van dat verdrag is opgericht. De organisatie bestaat uit twee organen, namelijk het Europees Octrooibureau en de Raad van Bestuur, die toezicht houdt op de werkzaamheden van het Bureau. Het Europees Octrooibureau is het uitvoerend orgaan van de Europese Octrooiorganisatie en houdt zich voornamelijk bezig met het verwerken van octrooiaanvragen en het verlenen van Europese octrooien.

² Dit „pakket” bestaat uit verordening (EU) nr. 1257/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2012 tot het uitvoering geven aan nauwere samenwerking op het gebied van de instelling van eenheidsoctrooibescherming (PB L 361, blz. 1), verordening (EU) nr. 1260/2012 van de Raad van 17 december 2012 tot het uitvoering geven aan nauwere samenwerking op het gebied van de instelling van eenheidsoctrooibescherming met betrekking tot de toepasselijke vertaalregelingen (PB L 361, blz. 89) en de op 19 februari 2013 ondertekende overeenkomst betreffende een eengemaakt octrooigerecht (PB C 175, blz. 1).

In zijn arresten van vandaag **verwerpt het Hof van Justitie de twee beroepen van Spanje.**

Zaak C-146/13, verordening (EU) nr. 1257/2012

Spanje betoogt in het bijzonder dat de administratieve procedure die voorafgaat aan de afgifte van het Europees octrooi niet rechtmatig is in het licht van het Unierecht. Gesteld wordt dat die procedure ontsnapt aan rechterlijke toetsing waarmee de juiste en uniforme toepassing van het Unierecht en de bescherming van de grondrechten kunnen worden gewaarborgd, wat strijdig is met het beginsel van effectieve rechterlijke bescherming.

Het Hof aanvaardt dit argument van Spanje niet en wijst erop dat de verordening geenszins tot doel heeft een kader te scheppen, ook niet gedeeltelijk, voor de voorwaarden voor de verlening van Europese octrooien, welke voorwaarden uitsluitend door het EOv worden geregeld, **en dat het evenmin zo is dat de verordening de in het EOv vervatte procedure voor de verlening van Europese octrooien in het Unierecht integreert.** De verordening stelt immers slechts vast onder welke voorwaarden een reeds door het Europees Octrooibureau overeenkomstig het EOv verleend Europees octrooi op verzoek van de octrooihouder eenheidswerking kan krijgen en wat die eenheidswerking inhoudt.

Spanje voert ook aan dat artikel 118, eerste alinea, VWEU (Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie), dat ziet op eenvormige bescherming van de intellectuele-eigendomsrechten in de hele Unie, niet de juiste rechtsgrondslag is voor de vaststelling van de verordening.

Het Hof overweegt in dit verband dat **eenheidsoctrooibeschermt geschikt is om te voorkomen dat in de deelnemende lidstaten verschillen ontstaan bij de octrooibeschermt en derhalve gericht is op een eenvormige bescherming van de intellectuele-eigendomsrechten op het grondgebied van die staten.**

Spanje komt voorts op tegen het feit dat aan de deelnemende lidstaten, in het kader van een beperkte commissie van de Raad van Bestuur van de Europese Octrooiorganisatie, de bevoegdheid is toegekend de hoogte van de jaartaksen vast te stellen en het aandeel in de verdeling van die taksen te bepalen.

Het Hof geeft op dit punt aan dat volgens het VWEU de lidstaten alle maatregelen van intern recht nemen die nodig zijn ter uitvoering van juridisch bindende handelingen van Unierecht. Bovendien **moeten hoe dan ook de deelnemende lidstaten, en niet de Commissie of de Raad, alle maatregelen nemen die nodig zijn ter uitvoering van die taken, aangezien de Unie, in tegenstelling tot haar lidstaten, geen partij is bij het EOv.** Het Hof voegt hieraan toe dat de Uniewetgever geen hem krachtens het Unierecht toekomende uitvoeringsbevoegdheden heeft gedelegeerd aan de deelnemende lidstaten of aan het Europees Octrooibureau.

Zaak C-147/13, verordening (EU) nr. 1260/2012

Wat de toepasselijke vertaalregelingen betreft, betoogt Spanje met name dat het verbod van discriminatie op grond van taal is geschonden, aangezien de verordening naar zijn mening een talenregeling voor het eenheidsoctrooi instelt die nadelig is voor personen met een andere taal dan een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau. Spanje stelt dat

uitzonderingen op het beginsel van gelijkheid van de officiële talen van de Unie moeten worden gerechtvaardigd door andere dan zuiver economische criteria.

Het Hof zet uiteen dat de verordening inderdaad een verschillende behandeling van de officiële talen van de Unie instelt. Toch **heeft de verordening volgens het Hof een legitiem doel, namelijk een eenvoudige en eenvormige vertaalregeling voor het eenheidsoctrooi invoeren en zo de toegang tot octrooibeschermt gemakkelijker maken, in het bijzonder voor kleine en middelgrote ondernemingen.** De complexiteit en de bijzonder hoge kosten die kenmerkend zijn voor het huidige systeem voor bescherming door het Europees octrooi vormen namelijk een belemmering voor octrooibeschermt in de Unie en hebben een negatieve uitwerking op het innovatie- en concurrentievermogen van de Europese ondernemingen – vooral op dat van de kleine en middelgrote ondernemingen. Het Hof benadrukt dat **de in de verordening vastgestelde talenregeling de toegang tot het eenheidsoctrooi en tot het octrooistelsel als geheel gemakkelijker, minder kostbaar en meer rechtszeker maakt. De verordening is ook evenredig, aangezien zij het noodzakelijke evenwicht tussen de belangen van de aanvragers van eenheidsoctrooien en die van de andere marktdeelnemers met betrekking tot de toegang tot de vertaling van documenten die rechten verlenen of tot procedures waarbij verschillende marktdeelnemers betrokken zijn, bewaart** door middel van verschillende regelingen (met name een compensatieregeling voor de vergoeding van de vertaalkosten, een overgangperiode totdat een systeem van hoogwaardige machinevertalingen in alle officiële talen van de Unie beschikbaar is en, in geval van geschil, de volledige vertaling van het eenheidsoctrooi voor marktdeelnemers die verdacht worden van inbreuk op een dergelijk octrooi).

Voorts oordeelt het Hof dat artikel 118, tweede alinea, VWEU de juiste rechtsgrondslag vormt voor de verordening, aangezien in deze verordening de talenregeling voor een Europese titel (namelijk het eenheidsoctrooi) daadwerkelijk en onder verwijzing naar het EOV wordt vastgesteld.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De volledige tekst van de arresten ([C-146/13](#) en [C-147/13](#)) is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106